

OGŁUSZENIE (1) *sb n*

N sg ogłusz(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. ogłuszyć.

Utrata słuchu, stanie się głuchym; przen [czyje]:

Szereg: »oślepienie a ogłuszenie«: Oflepienie á ogłuszenye wśzytkich czo łie zá bálwánłftwem márnym vdáią LubPs aa marg.

Cf **OGŁUSZEĆ**

AL